

ה"ת 39341/07 - חאף עומר נגד תחנת קדמה - טيبة

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 39341-07 עומר נ' קדמה - טيبة (מרחוב שרון)
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט רקפת סגל מוהר
מבקש חאף עומר
נגד תחנת קדמה - טيبة (משטרת ישראל, מרחוב שרון)
משיבה

החלטה

לפנינו בקשה להחזורת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)

[נוסח חדש] תשכ"ט-1969.

רקע

1. בתאריך 20.7.20 פנה המבקש לבית המשפט בבקשת המנוחת לפניו - בקשה להחזורת אקדח אותו מסר ביום 13.7.20 לשוטרי משטרת ישראל שהתייצבו בبيתו ובקשו שימסרו לו לידיהם בשל קיומו של מידע פלילי הקשור אליו (להלן: "האקדח").

2. המשיבה מתנגדת להחזורת האקדח למבקש.

नימוקי הבקשה

3. בבקשתו בכתב טען ב"כ המבקש כי:
א. מבדיקה שערך מול האגף לרישוי כל יירה עולה כי לא ניתן כל הוראה לביטול רישון הנשק שלו וכי הוא עצמו לא היה מעורב בכל אירוע פלילי וכן גם אקדחו אשר היה שמור בכספת שرك הוא עצמו מסוגל לפתחה.

עמוד 1

ב. לא התקיימם כל יסוד סביר להניח שהאקדח שימש לביצוע עבירה כלשהו או שהוא קשור לכל עבירה ותפיסתו נעשתה בניגוד לחוק ולא כל צל של בית משפט.

4. בדיעון שהתקיים בפני הוסיף ב"כ המבוקש וטען כי הסיבה היחידה לכך שהמשטרה תפסה את אקדחו של הלה, נועצה בהנחה כללית של המשטרה לתפוס את כל הנשק של כל תושבי הכפר זמר, בעקבות ארוע של רצח כפול שארע בו ביום 20.7.7. וכי פנינת המשיבה אל המשרד לבטחון פנים בבקשת לבטל את רשיונו להחזקת האקדח, נעשתה רק לאחר שהוא עצמו פנה לבית המשפט בבקשה דין (ר' הودעת ביטול הרשות מיום 17.8.20 - ת/1).

5. מפני כל אלה, עוטר ב"כ המבוקש להחזיר את האקדח לידי לאלאר.

עמדת המשיבה

6. בתגובהה בכתב בקשה, צינה המשיבה כי בבוא העת "תציג מסמכים לעיון בית המשפט" ובמהלך הדיוון שהתקיים בפני עשתה כן, וגם הוסיףה וטענה כי הלהיל בו נקט המבוקש לשם החזרת האקדח לידי, איננו הלהיל המתאים בנסיבותו של מקרה זה, שכן היה עליו לפעול בהתאם להוראות חוק כל היריה, תש"ט-1949 בדרך של הגשת עירור בבית המשפט המחוזי, שהוא הערכתה המוסמכת. ועוד טענה המשיבה כי מדובר בבקשת מיותרת מושום ש"רשיונו של המבוקש להחזיק בנשק בוטל בימים האחרונים... ואין לו סמכות חוקית לקבל את הנשק לידי".

דין והכרעה

7. לאחר שנתיים דעתינו לטענות הצדדים, למסמכים שהונחו בפני ולעובדה שרשיוונו של המבוקש להחזיר את האקדח בוטל, מסקננו היא כי דין הבקשה להידחות.

ואלה הם טעמי:

א. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, קובע כי: "רשיי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ בעברה עבירה, או עומדים לעבורה עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשר بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.".

סעיף 13(ג) לחוק כל'i היריה, תש"ט - 1949, קובע כי: "כשיש לשוטר יסוד לחשוב שבכל'i ירידת מסויים בנערה עבירה לפי חוק זה, רשאי הוא לתפוס אותו כל'i ירידת; והמשטרה רשאית להחזיק ברשותה כל'i ירידת שנתפסvrן, עד שבית משפט מוסמך יחליט מה יעשה בו".

לנוכח התמונה העולה מההודעה אותה קיבל המבוקש לבתוון פנים (**ת/1**) ולפי ההחלטה לבטל את רשיונו להחזקת האקדח התקבלה על בסיס מידע הקשור אליו לסתור ובשל חשש לפגיעה בין הצדדים לאותו סכsoon, וגם מהמסמכים שהוצעו בפני על ידי המשיבה, אני סבורה כי המסקנת הנכונה לדין בבקשתה היא זו שנבחרה על ידי ב"כ המבוקש לצורך זהה, דהיינו פקודות סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, ולא חוק כל'i היריה, תש"ט-1949, המחייב קיומו של יסוד סביר לכך שנעבירה עבירה בפועל.

ב. אמנם, לאחר שעניינתי בחומר שהונח לפני, איןני בטוחה כי לשוטרים שתפסו את האקדח מידיו המבוקש היה את אותו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעבירה עבירה, או עומדים לעבורה עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשרך بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". דא עקא, שכןן לעת זהו ומאז 20.8.20 המבוקש אינו רשאי להחזיק באקדח לאחר שרשינו בוטל בהחלטת פקידת הרישוי של המשרד לבתוון פנים, על פי המלצת משטרת ישראל "בגין חומר חסוי... מידע הקשור אליו לסתור אדמתות עם שכנו וכן כן **חשש בשל זהה, לפגיעה בין שני הצדדים**" - ר' ההודעה בדבר ביטול הרישוי. **ת/1.** לפיכך, לא אוכל להעתר לבקשתה להחזיר את האקדח לידיו.

בנסיבות אלה נדמה כי על ב"כ המבוקש לפעול בדרך של הגשת עrrר על ההחלטה הנ"ל.

8. סוף דבר, הבקשה נדחתת.

המציאות תמציא ההחלטה לצדדים.

המסמכים שנמסרו לעוני, יימצאו בלשכתו החל מיום ה' - 20.8.20, ויוחזרו למשיבה באמצעות פקיד העוזר של בית המשפט.

ניתנה היום, ד' אלול תש"פ, 24 אוגוסט 2020, בהעדך
הצדדים.